

65. ГЕДЕОНОВА ПОБѢДА.

Приспѣ время жатвы. Мадіане нападнѣха пакъ на Ханаанскіа сѣидвы. Гедеонъ даде знакъ съ трѣвою, и собра войскъ, свѣче тѣмъ была тако мѣла отъ Мадіанскіа, шото не ѣ смѣалъ, да нападне на превелико товѣ множество. Человѣцы егò още помного сѣ оплѣшиха. Но Гедеонъ тако Бѣгъ сѣ помѣли: Господи! ако намѣрѣвашъ съ рѣкою моею да извѣвишъ Ісраїла, а Ты направи, да падни роса само на товѣ рѣно, зѣмля же на околѣ да остане сѣха, и тогда ще сѣ увѣримъ, какъ воистиннѣ чрезъ мене и скашъ да извѣвишъ Ісраїла. Тако и бѣде. Гедеонъ стѣна рано, и намѣри рѣно орошено, а зѣмлю сѣха. — Господи! не гнѣвѣса на мене! Язъ бы просилъ още едїнъ знакъ. Нека нынѣ рѣно остане сѣхо, а всѣ зѣмля околѣ него росѣю омокрена. И товѣ бѣде. На утрѣнный прочее дѣнь Гедеонъ сѣ увѣри, какъ и нынѣ мѣ ѣ Бѣгъ мѣлѣ испѣнилъ.

Отъ благихъ и любезныхъ сїхъ знаменїй увѣренъ, какъ ѣ Бѣгъ опредѣлилъ, само чрезъ него да извѣви Ісраїла, весьма рано отїде Гедеонъ съ войскою своею на извѣоръ Арѣдъ. Отъ тамѣ сѣ виждаше всїчка Мадіанска войска. Мадіане бѣли сѣ еднѣ неброено множество,